

S Z E R K E S Z T Ő I Ü Z E N E T E K

M. N. Eger. Miért nem lehet a magyar helyesírásban azt az egyszerűsítést bevezetni, hogy mindent úgy írjunk, ahogyan kiejtjük? Többek között azért nem, mert abból még a jelenlegi helyesírási nehézségeknél is nagyobb nehézségek származnának. A kiejtés nem egységes, és nemcsak tájak szerint változik. Vannak a nyelvben bizonyos tendenciák (pl. egyes esetekben a kettőzésre), melyek a népnyelvben már megfigyelhetők, de korántsem általánosak. Sok kalauz a villamoson így jelenti be a megállót: Kellenföld, és sokan azt mondják: ellemi iskola. Kövesse a helyesírás ezt a kiejtést? Vagy: mennyiszor halljuk, hogy: ezt nem szeressük (szeretjük helyett), majd meglássuk (meglátjuk helyett) — hogyan írjuk? Mindenki úgy, ahogyan ejti? A példák tetszés szerint szaporíthatók. A kiejtés szerinti helyesírásból csak minden eddiginél nagyobb, és állandósult zürzavar támadna. A nyelvhasználat mindig előre megy, alakul, változik; a helyesírás, mert normatív szerepe is van, konzervatív, igen helyesen. A mai helyesírással szemben támaszthat az ember kívánnivalókat; de egy bizonyos: még mindig sokkal jobb, ha egyáltalán van valamilyen „szabályos” helyesírás, mintha mindenki mindent úgy ír, ahogyan ejti. — Az is igaz viszont, hogy a „hivatalos” helyesírás nem zsarnokoskodhatik az írói nyelvhasználat fölött, mert abból csak a nyelv bürokratikus megkövesedése következne. De ez már más kérdés, és fejtegetése igen messzire vezetne.

Keresztanya. — Azok alapján, amit ír, mi is azt mondjuk, hogy joggal aggodhat keresztgyermeké miatt. A kényeztetés egész életére tönkre teheti a gyermeket. A legtöbb esetben tönkre is teszi. Nem egy példát tudnánk idézni személyes tapasztalatainkból, amely megmutatja, mi a végük az ilyen anyai babusgatásoknak. Tudunk esetet, hogy a gyermek beteges volt. Sokat kellett feküdnie. Az anyja örködött felette, ápolta, minden kívánságát teljesítette. Aztán kiszolgálta szeszélyeit is. Nos, betegségéből felgyógyult a gyermek, de szeszélyeiből mindmáig nem. Pedig immár harminc esztendő. Tudunk olyan esetet is, hogy az anya zenit látott gyermekében. Hol világhírű hegedűművésznek, hol leendő nagy politikusnak álmódta, mert ügyesen kezelte a vonót és néha asztalnál eredeti kijelentéseket tett emberekről, eseményekről. Az anyai imádat összeférhetetlen, türelmetlen kamasszá torzította, végül tragikus összeomlásba vitte a szerencsétlen emberpalántát, akiből pedig, ha tehetségeit okosan fejlesztik és használják, igen derék és hasznos tagja lehetett volna a társadalomnak. — Önnek, mint keresztszülőnek, valóban közbe kell lépnie, kellő óvatossággal és tapintattal, de annál több kitartással. Tárja fel az anya előtt majomszeretetének várható következményeit. Szedjen össze példákat és mondja el neki. Magyarazza meg, hogy amit ő vall: téves álláspont. Éppen azt nem

teszi, amit hirdet: nem jó a gyermekével szemben. A jóság nem azonos a puhasággal, gyöngeséggel, a szeretet nem egyenlő a kényeztetéssel. A szeretet nem kíván és nem tesz rosszat. Nem önmagát, álmait, érzelmeit tekinti, hanem mindig a szeretett lény javát keresi. Nincs nagyobb rossz, mint ha valaki nem tud uralkodni magán, kívánságain, szenvedélyein és nincs nagyobb jó, mint mikor korán megtanulja az ember legyőzni önmagát. A kényeztetés a szeretet és a jóság nevében a legnagyobb jótól fosztja meg az elkényeztetettet és a legnagyobb rosszat követi el ellene. Ha önnek módjában áll, időnként tartsa magánál a gyermeket néhány napig, esetleg egy-két hétig és közvetlenül is igyekezzék jó irányban reá hatni. A kényeztetett gyermek számára a kényeztetés alapjában véve teher. Pihenés, üdülés számára, ha megszabadulhat tőle és normális környezetben élhet. Ne riadjon vissza a kezdeti nehézségektől. A gyermek később, ha értelme használatára jut, áldani fogja önt.

Fiatal házások. — Vitájukban az asszonynak kell igazat adnunk, aki azt hajtogatja, hogy ne üljenek mindig otthon, hanem menjenek szórakozni, kirándulni együtt. Ez nem könnyelműség, mint a férj mondja, hanem egy egészséges lélek igénye. Együtt szépet látni, átélni, ez az egymást szerető lelkek számára a legnagyobb öröm és boldogság. Nemde, egy férfinék, ha valami szépet lát, nem az-e az első gondolata: bárcsak ott volna mellette a felesége és lát-hatná?! És viszont, ha a feleségnek van valami szép élményben része, nem rögtön a férjére gondol?! Sohasem jutott még ilyesmi eszébe, kedves komoly férjürem?... Fogja csak kézen szép élményekre vágyódó asszonyát és menjen vele moziba, színházba, tárlatra, múzeumba, jó sportmérkőzésre és vasárnaponként járják be a főváros környékének szép helyeit. Sőt azon túl is, járják az országot végig. Ismerünk férjet, aki minden esztendőben legalább egy nagyobb körutat tesz meg a feleségével, aki egyébként nem mozdulhat el hazulról a gyermekek, a háztartás miatt. Az az elve, hogy a férfinék kötelessége helyhez kötött asszonyát időnként megutaztatni. Szombat délutántól vasárnap estig meg lehet járni az ország egy-egy szép városát, vidékét. A hűség nem azt jelenti, hogy kötölkösök legyünk... És minél több a házások közös szép élménye, annál tartalmasabb, mélyebb egymáshoz való viszonyuk, szeretetük.
